

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20230/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станко Фуштар, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., село ..., чији је пуномоћник Бранислав Ђирић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 772/23 од 28.03.2023. године, у седници већа одржаној 13.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 772/23 од 28.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 772/23 од 28.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 772/23 од 28.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 153/22 од 06.10.2022. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 3.300,00 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС за евро на дан исплате са законском затезном каматом од 15.07.2021. године до исплате, као и 108.676,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, на име трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за

одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир садржину ревизијских навода, те врсту спора, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је исплата дуга из уговора о зајму, у чињеничној и правној ситуацији да су странке биле у пословном односу из кога је настало спорно потраживање, односно да је тужилац дао туженом одређену новчану позајмицу, а тужени није доказао да је дуг вратио тужиоцу и да је зато у обавези да му врати дуговани износ, применом члана 557. ЗОО. О постојању битних чињеница из насталог правног односа, правима и обавезама парничних странака, као уговорних страна, одлучено је применом правила о терету доказивања. С обзиром на наведено, спорно правно питање није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Образложење побијане пресуде не одступа од судске праксе у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за новим ни уједначеним тумачењем права. Тужени ревизијом оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, позивајући се на одредбе Закона о парничном поступку и на правила процесног права о оцени доказа док се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима прописаним чланом 404. став 1. ЗПП. Стога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност рецвизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5.ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Тужба је поднета 15.07.2021. године, ради исплате дуга, а вредност предмета спора је динарска противвредност износа од 3.300 евра.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима који се односе на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност предмета спора не прелази меродавни ревизијски лимит, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић